

## Indignació per la manca de sensibilitat envers Catalunya



El que va passar divendres a l'aeroport del Prat de Barcelona no pot ser considerat un episodi més del dret de manifestació i vaga dels treballadors o un fet imprevisible, gairebé espontani, després de rebre les notícies que els seus llocs de treball estaven en greu perill. La democràcia se sustenta no sols en els drets, sinó també en les obligacions. Drets i obligacions són un binomi inseparable, i el dret de vaga cal també enquadrar-lo en l'obligació envers els ciutadans i el país de mantenir operatiu un servei públic essencial. Una acció com la que van fer els treballadors de l'aeroport és intolerable i causa greus perjudicis, en primer lloc, als milers de persones de totes les edats, gènere i condició, atesa la data de divendres, i en segon lloc, a la imatge del nostre país davant el món.

L'anàlisi, però, no es pot centrar exclusivament en el fet que cal regular el dret de vaga establint els criteris de serveis mínims de manera que es garanteixi que la "llibertat d'un està limitada quan elimina la de l'altre", sinó que ens hem de preguntar quines són les causes que portem un col·lectiu important de persones a fer un acte d'aquest abast i conseqüències.

I és en les causes i actuacions posteriors on cal posar també l'èmfasi, en les obligacions de qui té la responsabilitat i les competències d'evitar greus perjudicis com els que s'estan produint, i cal preguntar-se si les actuacions, més enllà de la lògica empresarial, responen al servei que presta l'aeroport i si hi ha sensibilitat i consciència de país.

Malauradament, els fets evidencien que els qui tenen competències i responsabilitats, directes o indirectes, no han pensat en els ciutadans i en Catalunya. Cal preguntar-se si era el moment adequat perquè AENA prengués la decisió de variar l'assignació actual del servei de càrrega i descàrrega d'equipatge i facturació, fins quan AENA es pot permetre no disposar de plans per evitar que milers de passatgers quedin atrapats en avions sense cap tipus d'atenció, i si té lògica que els mossos d'esquadra no pugin desbloquejar les pistes en ser territori internacional, i consegüentment competència de la Guardia Civil —un cos amb pocs recursos a Catalunya, com s'ha evidenciat en els darrers mesos en moltes zones rurals. Els responsables polítics han fet tot el que calia o s'han inhibit emparats en la manca de competències?

Les preguntes es responen per si soles i generen indignació per la manca de sensibilitat cap a Catalunya i els seus ciutadans. Més enllà de regular el dret de vaga, que cal fer-ho de manera taxativa en aquest tipus d'actuacions, cal reclamar competències per evitar que la decisió sobre aquest tipus de problemes radiqui a centenars de quilòmetres de la nostra nació, i exigir a l'administració catalana rigor i zel en l'exercici de les seves obligacions directes o indirectes, especialment en èpoques de canvis i contradiccions.

**Antoni Garrell i Guiu**

234 lectures 5 comentaris